ſpectu eius: plātaſti radices eius et īple
uit terrā. Operuit mōtes vmbra eius: et ar
buſta eius cedros dei. Extēdit palmites
ſuos vſq; ad mare: et vſq; ad flumē p
pagines eius. Ut quid deſtruxiſti maceriā eius:
et vindemiāt eā oēs qui ptergrediūtur viam.
Exterminauit eā aper de ſilua: et ſingularis
ferus depaſtus eſt eā. Deus virtutū conu
erte: reſpice de celo et vide et viſita vineā iſ
tā. Et pfice eā quā plātauit dextera tua:
et ſup filiū quē cōfirmaſti tibi. Incenſa
igni et ſuffoſſa: ab increpatiōe vultus tui
peribūt. Fiat manus tua ſup virū dexte
tue: et ſup filiū hoīs quē cōfirmaſti tibi.
Et nō diſcedimus a te. viuificabis nos:
et nomē tuū inuocabimus. Dñe deus virtu
tutū cōuerte nos: et oſtēde faciē tuā et ſal
ui erimus. Gl'a. ā.

Propicius eſto pctīs nrīs dñe. ℣. Gaudebūt labia
mea cū cātauero tibi.
Et aīa mea quā redemiſti.

Tibi ſoli peccaui dñe In laudibus añ.